

Universal Declaration of Human Rights - Greek (polytonic)

© 1996 – 2009 The Office of the High Commissioner for Human Rights

This HTML version prepared by the UDHR in Unicode project, <http://www.unicode.org/udhr>.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1948

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Ἐπειδὴ ἡ ἀναγνώριση τῆς ἀξιοπρέπειας, ποὺ εἶναι σύμφυτη σὲ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἀνθρώπινης οἰκογένειας, καθὼς καὶ τῶν ἴσων καὶ ἀναπαλλοτρίωτων δικαιωμάτων τους ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιο τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης στὸν κόσμο.

Ἐπειδὴ ἡ παραγνώριση καὶ ἡ περιφρόνηση τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου ὁδήγησαν σὲ πράξεις βαρβαρότητας, ποὺ ἐξεγείρουν τὴν ἀνθρώπινη συνείδηση, καὶ ἡ προοπτικὴ ἑνὸς κόσμου ὅπου οἱ ἄνθρωποι θὰ εἶναι ἐλεύθεροι νὰ μιλοῦν καὶ νὰ πιστεύουν, λυτρωμένοι ἀπὸ τὸν τρόμο καὶ τὴν ἀθλιότητα, ἔχει διακηρυχθεῖ ὡς ἡ πιὸ ὑψηλὴ ἐπιδίωξη τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπειδὴ ἔχει οὐσιαστικὴ σημασία νὰ προστατεύονται τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα ἀπὸ ἓνα καθεστῶς δικαίου, ὥστε ὁ ἄνθρωπος νὰ μὴν ἀναγκάζεται νὰ προσφεύγει, ὡς ἔσχατο καταφύγιο, στὴν ἐξέγερση κατὰ τῆς τυραννίας καὶ τῆς καταπίεσης.

Ἐπειδὴ ἔχει οὐσιαστικὴ σημασία νὰ ἐνθαρρύνεται ἡ ἀνάπτυξη φιλικῶν σχέσεων ἀνάμεσα στὰ ἔθνη.

Ἐπειδὴ, μὲ τὸν καταστατικὸ Χάρτη, οἱ λαοὶ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν διακήρυξαν καὶ πάλι τὴν πίστη τους στὰ θεμελιακὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, στὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὴν ἀξία τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας, στὴν ἰσότητα δικαιωμάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ διακήρυξαν πὼς εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ συντελέσουν στὴν κοινωνικὴ πρόοδο καὶ νὰ δημιουργήσουν καλύτερες συνθηκὲς ζωῆς στὰ πλαίσια μιᾶς εὐρύτερης ἐλευθερίας.

Ἐπειδὴ τὰ κράτη μέλη ἀνέλαβαν τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐξασφαλίσουν, σὲ συνεργασία μὲ τὸν Ὄργανισμό τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, τὸν ἀποτελεσματικὸ σεβασμὸ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιακῶν ἐλευθεριῶν σὲ ὅλο τὸν κόσμο.

Ἐπειδὴ ἡ ταυτότητα ἀντιλήψεων ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ τὶς ἐλευθερίες αὐτὲς ἔχει ἐξαιρετικὴ σημασία γιὰ νὰ ἐκπληρωθεῖ πέρα ὡς πέρα αὐτὴ ἡ ὑποχρέωση,

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Διακηρύσσει ὅτι ἡ παρούσα Οἰκουμενικὴ Διακήρυξη τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου ἀποτελεῖ τὸ κοινὸ ἰδανικὸ σπὸ ὁποῖο πρέπει νὰ κατατείνουν ὅλοι οἱ λαοὶ καὶ ὅλα τὰ ἔθνη, ἔτσι ὥστε κάθε ἄτομο καὶ κάθε ὄργανο τῆς κοινωνίας, μὲ τὴν Διακήρυξη αὐτὴ διαρκῶς στὴν σκέψη, νὰ καταβάλλει, μὲ τὴν διδασκαλία καὶ τὴν παιδεία, κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ ἀναπτυχθεῖ ὁ σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν αὐτῶν, καὶ νὰ ἐξασφαλιστεῖ προοδευτικὰ, μὲ ἐσωτερικὰ καὶ διεθνῇ μέσα, ἡ παγκόσμια καὶ ἀποτελεσματικὴ ἐφαρμογὴ τους, τόσο ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς τῶν ἰδίων τῶν κρατῶν μελῶν ὅσο καὶ ἀνάμεσα στοὺς πληθυσμοὺς χωρῶν ποὺ βρίσκονται στὴν δικαιοδοσία τους.

ΑΡΘΡΟ 1

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι γεννιοῦνται ἐλεύθεροι καὶ ἴσοι στὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὰ δικαιώματα. Εἶναι προικισμένοι μὲ λογικὴ καὶ συνείδηση, καὶ ὀφείλουν νὰ συμπεριφέρονται μετὰξὺ τους μὲ πνεῦμα ἀδελφοσύνης.

ΑΡΘΡΟ 2

Κάθε άνθρωπος δικαιούται να έπικαλεῖται ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ ὅλες τὶς ἐλευθερίες πού προκηρύσσει ἡ παρούσα Διακήρυξη, χωρὶς καμία ἀπολύτως διάκριση, εἰδικότερα ὡς πρὸς τὴν φυλὴν, τὸ χρῶμα, τὸ φῶλο, τὴν γλῶσσα, τὶς θρησκείες, τὶς πολιτικὲς ἢ ὅποιεσδήποτε ἄλλες πεποιθήσεις, τὴν ἐθνικὴ ἢ κοινωνικὴ καταγωγὴ, τὴν περιουσία, τὴν γέννηση ἢ ὅποιαδήποτε ἄλλη κατάσταση.

Δὲν θὰ μπορεῖ ἀκόμα νὰ γίνεταί καμία διάκριση ἐξαιτίας τοῦ πολιτικοῦ, νομικοῦ ἢ διεθνoῦς καθεστῶτος τῆς χώρας ἀπὸ τὴν ὁποία προέρχεται κανεὶς, εἴτε πρόκειται γιὰ χώρα ἢ ἐδαφικὴ περιοχὴ ἀνεξάρτητη, ὑπὸ κηδεμονία ἢ ὑπεξουσία, ἢ πού βρίσκεται ὑπὸ ὅποιονδήποτε ἄλλον περιορισμὸ κυριαρχίας.

ΑΡΘΡΟ 3

Κάθε ἄτομο ἔχει δικαίωμα στὴν ζωὴ, τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν προσωπικὴ του ἀσφάλεια.

ΑΡΘΡΟ 4

Κανεὶς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ζεῖ ὑπὸ καθεστῶς δουλείας, ὀλικῆς ἢ μερικῆς. Ἡ δουλεία καὶ τὸ δουλεμπόριο ὑπὸ ὅποιαδήποτε μορφὴ ἀπαγορεύονται.

ΑΡΘΡΟ 5

Κανεὶς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑποβάλλεται σὲ βασανιστήρια οὔτε σὲ ποινὴ ἢ μεταχείριση σκληρὴ, ἀπάνθρωπη ἢ ταπεινωτικὴ.

ΑΡΘΡΟ 6

Καθένας, ὅπου καὶ ἂν βρίσκεται, ἔχει δικαίωμα στὴν ἀναγνώριση τῆς νομικῆς του προσωπικότητας.

ΑΡΘΡΟ 7

Ὅλοι εἶναι ἴσοι ἀπέναντι στὸν νόμο καὶ ἔχουν δικαίωμα σὲ ἴση προστασία τοῦ νόμου, χωρὶς καμία ἀπολύτως διάκριση. Ὅλοι ἔχουν δικαίωμα σὲ ἴση προστασία ἀπὸ κάθε διάκριση πού θὰ παραβίαζε τὴν παρούσα Διακήρυξη καὶ ἀπὸ κάθε πρόκληση γιὰ μιὰ τέτοια δυσμενὴ διάκριση.

ΑΡΘΡΟ 8

Καθένας ἔχει δικαίωμα νὰ ἀσκεῖ ἀποτελεσματικὰ ἔνδικα μέσα στὰ ἀρμόδια ἐθνικὰ δικαστήρια κατὰ τῶν πράξεων πού παραβιάζουν τὰ θεμελιακὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα τοῦ ἀναγνωρίζουν τὸ Σύνταγμα καὶ ὁ νόμος.

ΑΡΘΡΟ 9

Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ συλλαμβάνεται, νὰ κρατεῖται ἢ νὰ ἐξορίζεται αὐθαίρετα.

ΑΡΘΡΟ 10

Καθένας ἔχει δικαίωμα, μὲ πλήρη ἰσότητα, νὰ ἐκδικάζεται ἢ ὑπόθεσή του δίκαια καὶ δημόσια, ἀπὸ δικαστήριο ἀνεξάρτητο καὶ ἀμερόληπτο, πού θὰ ἀποφασίσει εἴτε γιὰ τὰ δικαιώματα καὶ τὶς ὑποχρεώσεις του εἴτε, σὲ περίπτωσι ποινικῆς διαδικασίας, γιὰ τὸ βάσιμο τῆς κατηγορίας πού στρέφεται ἐναντίον του.

ΑΡΘΡΟ 11

1. Κάθε κατηγορούμενος γιὰ ποινικὸ ἀδίκημα πρέπει νὰ θεωρεῖται ἀθῶος, ὥσπου διαπιστωθεῖ ἡ ἐνοχὴ του σύμφωνα μὲ τὸν νόμο, σὲ ποινικὴ δίκη, κατὰ τὴν ὁποία θὰ τοῦ ἔχουν ἐξασφαλιστεῖ ὅλες οἱ ἀπαραίτητες γιὰ τὴν ὑπεράσπισή του ἐγγυήσεις.

2. Κανείς δὲν θὰ καταδικάζεται για πράξεις ἢ παραλείψεις πού, κατά τὸν χρόνο πού τελέστηκαν, δὲν συνιστοῦσαν ἀξιόποινο ἀδίκημα κατά τὸ ἐσωτερικὸ ἢ τὸ διεθνὲς δίκαιο. Ἐπίσης, δὲν ἐπιβάλλεται ποινὴ βαρύτερη ἀπὸ ἐκείνη πού ἴσχυε κατά τὸν χρόνο πού τελέστηκε ἡ ἀξιόποινη πράξη.

ΑΡΘΡΟ 12

Κανείς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑποστεῖ αὐθαίρετες ἐπεμβάσεις στὴν ἰδιωτικὴ του ζωὴ, τὴν οἰκογένεια, τὴν κατοικία ἢ τὴν ἀλληλογραφία του, οὔτε προσβολές τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπόληψής του. Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸν προστατεύουν οἱ νόμοι ἀπὸ ἐπεμβάσεις καὶ προσβολές αὐτοῦ τοῦ εἶδους.

ΑΡΘΡΟ 13

1. Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κυκλοφορεῖ ἐλεύθερα καὶ νὰ ἐκλέγει τὸν τόπο τῆς διαμονῆς του στὸ ἐσωτερικὸ ἑνὸς κράτους.
2. Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαταλείπει ὅποιαδήποτε χώρα, ἀκόμα καὶ τὴν δική του, καὶ νὰ ἐπιστρέφει σὲ αὐτήν.

ΑΡΘΡΟ 14

1. Κάθε ἄτομο πού καταδιώκεται ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητᾷ ἄσυλο καὶ νὰ τοῦ παρέχεται ἄσυλο σὲ ἄλλες χώρες.
2. Τὸ δικαίωμα αὐτὸ δὲν μπορεῖ κανείς νὰ τὸ ἐπικαλεστεῖ, σὲ περίπτωση δίωξης γιὰ πραγματικὸ ἀδίκημα τοῦ κοινού ποινικοῦ δικαίου ἢ γιὰ ἐνέργειες ἀντίθετες πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὶς ἀρχές τοῦ ΟΗΕ.

ΑΡΘΡΟ 15

1. Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα μιᾶς ἰθαγένειας.
2. Κανείς δὲν μπορεῖ νὰ στερηθεῖ αὐθαίρετα τὴν ἰθαγένειά του οὔτε τὸ δικαίωμα νὰ ἀλλάξει ἰθαγένεια.

ΑΡΘΡΟ 16

1. Ἀπὸ τὴν στιγμή πού θὰ φθάσουν σὲ ἡλικία γάμου, ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναίκα, χωρὶς κανένα περιορισμὸ ἐξαιτίας τῆς φυλῆς, τῆς ἐθνικότητος ἢ τῆς θρησκείας, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παντρεύονται καὶ νὰ ἱδρύνουν οἰκογένεια. Καὶ οἱ δύο ἔχουν ἴσα δικαιώματα ὡς πρὸς τὸν γάμο, κατά τὴν διάρκεια τοῦ γάμου καὶ κατά τὴν διάλυσή του.
2. Γάμος δὲν μπορεῖ νὰ συναφθεῖ παρὰ μόνον μὲ ἐλεύθερη καὶ πλήρη συναίνεση τῶν μελλονύμφων.
3. Ἡ οἰκογένεια εἶναι τὸ φυσικὸ καὶ τὸ βασικὸ στοιχεῖο τῆς κοινωνίας καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα προστασίας ἀπὸ τὴν κοινωνία καὶ τὸ κράτος.

ΑΡΘΡΟ 17

1. Κάθε ἄτομο, μόνον του ἢ μὲ ἄλλους μαζί, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας.
2. Κανείς δὲν μπορεῖ νὰ στερηθεῖ αὐθαίρετα τὴν ἰδιοκτησία του.

ΑΡΘΡΟ 18

Κάθε ἄτομο ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψης, τῆς συνείδησης καὶ τῆς θρησκείας. Στὸ δικαίωμα αὐτὸ περιλαμβάνεται ἡ ἐλευθερία γιὰ τὴν ἀλλαγὴ τῆς θρησκείας ἢ πεποιθήσεων, ὅπως καὶ ἡ ἐλευθερία νὰ ἐκδηλώνει κανείς τὴν θρησκεία του ἢ τὶς θρησκευτικὲς του πεποιθήσεις, μόνος ἢ μαζί μὲ ἄλλους, δημόσια ἢ ἰδιωτικά, μὲ τὴν διδασκαλία, τὴν ἄσκηση, τὴν λατρεία καὶ μὲ τὴν τέλεση θρησκευτικῶν τελετῶν.

ΑΡΘΡΟ 19

Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης καὶ τῆς ἔκφρασης, ποὺ σημαίνει τὸ δικαίωμα νὰ μὴν ὑφίσταται δυσμενεῖς συνέπειες γιὰ τὶς γνώμες του, καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀναζητεῖ, νὰ παίρνει καὶ νὰ διαδίδει πληροφορίες καὶ ἰδέες, μὲ ὅποιοδῆποτε μέσο ἔκφρασης, καὶ ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμος.

ΑΡΘΡΟ 20

1. Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συνέρχεται καὶ νὰ συνεταιρίζεται ἐλεύθερα καὶ γιὰ εἰρηνικοὺς σκοποὺς.
2. Κανείς δὲν μπορεῖ νὰ ὑποχρεωθεῖ νὰ συμμετέχει σὲ ὀρισμένο σωματεῖο.

ΑΡΘΡΟ 21

1. Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συμμετέχει στὴν διακυβέρνηση τῆς χώρας του, ἄμεσα ἢ ἔμμεσα, μὲ ἀντιπροσώπους ἐλεύθερα ἐκλεγμένους.
2. Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ γίνεται δεκτός, ὑπὸ ἴσους ὅρους, στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες τῆς χώρας του.
3. Ἡ λαϊκὴ θέληση εἶναι τὸ θεμέλιο τῆς κρατικῆς ἐξουσίας. Ἡ θέληση αὐτὴ πρέπει νὰ ἐκφράζεται μὲ τίμιες ἐκλογές, οἱ ὁποῖες πρέπει νὰ διεξάγονται περιοδικά, μὲ καθολικὴ, ἴση καὶ μυστικὴ ψηφοφορία, ἢ μὲ ἀντίστοιχη διαδικασία ποὺ νὰ ἐξασφαλίζει τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐκλογῆς.

ΑΡΘΡΟ 22

Κάθε ἄτομο, ὡς μέλος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ἔχει δικαίωμα κοινωνικῆς προστασίας. Ἡ κοινωνία, μὲ τὴν ἐθνικὴ πρωτοβουλία καὶ τὴν διεθνὴ συνεργασία, ἀνάλογα πάντα μὲ τὴν ὀργάνωση καὶ τὶς οἰκονομικὲς δυνατότητες κάθε κράτους, ἔχει χρέος νὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ τὴν ικανοποίηση τῶν οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν καὶ πολιτιστικῶν δικαιωμάτων ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὴν ἐλεύθερη ἀνάπτυξη τῆς προσωπικότητάς του.

ΑΡΘΡΟ 23

1. Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ ἐπιλέγῃ ἐλεύθερα τὸ ἐπάγγελμά του, νὰ ἔχει δίκαιες καὶ ικανοποιητικὲς συνθῆκες δουλειᾶς καὶ νὰ προστατεύεται ἀπὸ τὴν ἀνεργία.
2. Ὅλοι, χωρὶς καμία διάκριση, ἔχουν τὸ δικαίωμα ἴσης ἀμοιβῆς γιὰ ἴση ἐργασία.
3. Κάθε ἐργαζόμενος ἔχει δικαίωμα δίκαιης καὶ ικανοποιητικῆς ἀμοιβῆς, ποὺ νὰ ἐξασφαλίζει σὲ αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειά του συνθῆκες ζωῆς ἀξίες στὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια. Ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας, ἂν ὑπάρχει, πρέπει νὰ συμπληρώνεται μὲ ἄλλα μέσα κοινωνικῆς προστασίας.
4. Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ιδρύει μαζί μὲ ἄλλους συνδικᾶτα καὶ νὰ συμμετέχει σὲ συνδικᾶτα γιὰ τὴν προάσπιση τῶν συμφερόντων του.

ΑΡΘΡΟ 24

Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα στὴν ἀνάπαυση, σὲ ἐλεύθερο χρόνο, καὶ ἰδιαίτερα, σὲ λογικὸ περιορισμὸ τοῦ χρόνου ἐργασίας καὶ σὲ περιοδικὲς ἀδειες μὲ πλήρεις ἀποδοχές.

ΑΡΘΡΟ 25

1. Καθένας ἔχει δικαίωμα σὲ ἓνα βιοτικὸ ἐπίπεδο ἱκανὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ στὸν ἴδιο καὶ στὴν οἰκογένειά του υγείαν καὶ εὐημερίαν, καὶ εἰδικότερα τροφὴν, ρουχισμὸν, κατοικίαν, ἱατρικὴν περίθαλψιν ὅπως καὶ τὶς ἀπαραίτητες κοινωνικὲς ὑπηρεσίες. Ἔχει ἀκόμα δικαίωμα σὲ ἀσφάλισιν γιὰ τὴν ἀνεργία, τὴν ἀρρώστια, τὴν ἀναπηρία, τὴν χηρεία, τὴν γεροντικὴν ἡλικία, ὅπως καὶ γιὰ ὅλες τὶς ἄλλες περιπτώσεις ποὺ στερεῖται τὰ μέσα τῆς συντήρησής του, ἐξ αἰτίας περιστάσεων ἀνεξαρτήτων τῆς θέλησής του.

2. Η μητρότητα και ἡ παιδικὴ ἡλικία ἔχουν δικαίωμα εἰδικῆς μέριμνας καὶ περίθαλψης. Ὅλα τὰ παιδιά, ἀνεξάρτητα ἀν εἶναι νόμιμα ἢ ἐξώγαμα, ἀπολαμβάνουν τὴν ἴδια κοινωνικὴ προστασία.

ΑΡΘΡΟ 26

1. Καθένας ἔχει δικαίωμα στὴν ἐκπαίδευση. Ἡ ἐκπαίδευση πρέπει νὰ παρέχεται δωρεάν, τουλάχιστον στὴν στοιχειώδη καὶ βασικὴ βαθμίδα της. Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευση εἶναι ὑποχρεωτικὴ. Ἡ τεχνικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευση πρέπει νὰ ἐξασφαλίζεται γιὰ ὅλους. Ἡ πρόσβαση στὴν ἀνώτατη παιδεία πρέπει νὰ εἶναι ἀνοικτὴ σὲ ὅλους, ὑπὸ ἴσους ὅρους, ἀνάλογα μὲ τὶς ικανότητές τους.

2. Ἡ ἐκπαίδευση πρέπει νὰ ἀποβλέπει στὴν πλήρη ἀνάπτυξη τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας καὶ στὴν ἐνίσχυση τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῶν θεμελιακῶν ἐλευθεριῶν. Πρέπει νὰ προάγει τὴν κατανόηση, τὴν ἀνεκτικότητα καὶ τὴν φιλία ἀνάμεσα σὲ ὅλα τὰ ἔθνη καὶ σὲ ὅλες τὶς φυλές καὶ τὶς θρησκευτικὲς ομάδες, καὶ νὰ εὐνοεῖ τὴν ἀνάπτυξη τῶν δραστηριοτήτων τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν γιὰ τὴν διατήρηση τῆς εἰρήνης.

3. Οἱ γονεῖς ἔχουν, κατὰ προτεραιότητα, τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιλέγουν τὸ εἶδος τῆς παιδείας ποὺ θὰ δοθεῖ στὰ παιδιά τους.

ΑΡΘΡΟ 27

1. Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συμμετέχει ἐλεύθερα στὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς κοινότητας, νὰ χαίρεται τὶς καλὲς τέχνες καὶ νὰ μετέχει στὴν ἐπιστημονικὴ πρόοδο καὶ στὰ ἀγαθὰ της.

2. Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προστατεύονται τὰ ἠθικὰ καὶ ὑλικά συμφέροντά του ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ κάθε εἶδους ἐπιστημονικὴ, λογοτεχνικὴ ἢ καλλιτεχνικὴ παραγωγὴ του.

ΑΡΘΡΟ 28

Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικρατεῖ μιὰ κοινωνικὴ καὶ διεθνῆς τάξη, μέσα στὴν ὁποία τὰ δικαιώματα καὶ οἱ ἐλευθερίες ποὺ προκηρύσσει ἡ παρούσα Διακήρυξη νὰ μποροῦν νὰ πραγματώνονται σὲ ὅλη τους τὴν ἑκταση.

ΑΡΘΡΟ 29

1. Τὸ ἄτομο ἔχει καθήκοντα ἀπέναντι στὴν κοινότητα, μέσα στὰ πλαίσια τῆς ὁποίας καὶ μόνο εἶναι δυνατὴ ἡ ἐλεύθερη καὶ ὀλοκληρωμένη ἀνάπτυξη τῆς προσωπικότητάς του.

2. Στὴν ἄσκηση τῶν δικαιωμάτων του καὶ στὴν ἀπόλαυση τῶν ἐλευθεριῶν του κανεὶς δὲν ὑπόκειται παρὰ μόνο στοὺς περιορισμοὺς ποὺ ὀρίζονται ἀπὸ τοὺς νόμους, μὲ ἀποκλειστικὸ σκοπὸ νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ ἀναγνώριση καὶ ὁ σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν ἄλλων, καὶ νὰ ικανοποιοῦνται οἱ δίκαιες ἀπαιτήσεις τῆς ἠθικῆς, τῆς δημόσιας τάξης καὶ τοῦ γενικοῦ καλοῦ, σὲ μιὰ δημοκρατικὴ κοινωνία.

3. Τὰ δικαιώματα αὐτὰ καὶ οἱ ἐλευθερίες δὲν μποροῦν, σὲ καμία περίπτωση, νὰ ἀσκοῦνται ἀντίθετα πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὶς ἀρχές τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν.

ΑΡΘΡΟ 30

Καμιὰ διάταξη τῆς παρούσας Διακήρυξης δὲν μπορεῖ νὰ ἐρμηνευθεῖ ὅτι παρέχει σὲ ἓνα κράτος, σὲ μιὰ ομάδα ἢ σὲ ἓνα ἄτομο ὅποιοδήποτε δικαίωμα νὰ ἐπιδίδεται σὲ ἐνέργειες ἢ νὰ ἐκτελεῖ πράξεις ποὺ ἀποβλέπουν στὴν ἄρνηση τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν ποὺ ἐξαγγέλλονται σὲ αὐτὴν.